

Denne, der foreslog denne Bestemmelse, og Udvalget gif ind derpaa. Hvad Flytninger angaaer, hedder det i Udkastet, at „enhver Vernepligtig, der opholder sig et halvt Aar eller derover i et Lægd, i hvis Kulle han ikke er optagen, skal lade sig overføre til Kullen for det Sted, hvor han opholder sig.“ Der er Grund til at overveie, om denne Bestemmelse ikke er noget for haard; der maa sees hen til de Forhold, der ofte nøde unge Mænd til netop i den Alder for deres Fremtids og Uddannelses Skyld at opholde sig udenfor deres Hjemstavn i noget længere Tid end et halvt Aar, uden at de derfor kunne at forlade det Lægd, hvortil de høre. Og da det nu i visse Tilfælde ei heller er ganske ligegyldigt, fra hvilken Kreds man udskrives, kan det derfor trænge til nærmere Prøvelse, om ikke Tiden i saa Henseende kan udvides og sættes til for Exempel mindst et Aar. Saaledes har jeg, som sagt, haft endeel forskjelliges smaa Bemærkninger at gjøre, der, som ærede Medlemmer ville see, ikke ere væsentlige Indvendinger imod Lovforslaget. Jeg skal da ikke dvæle længere ved Enkeltighederne, idet jeg troer, at det Udvalg, som forhaabentlig vil blive nedsat, vel vil vide at gaae nærmere ind derpaa. Hovedsagen for mig er, at Ordningen af Udskrivningsvæsenet og Lægsdvæsenet bliver tagen under omhyggelig og altsidig Prøvelse, inden den for en længere Arrække slaaes fast i Loven.

Berg: Jeg finder med den ærede Taler, der nu sluttede, at dette Lovforslag er leveret os i en saadan Stand, at den høitærede Justitsminister fortjener Anerkjendelse haade for den Form, hvori det er kommet til os, for det Omfang, der er givet det, og for de meget omhyggeligt affattede Motiver, som ledsage det. Naar en saadan Omordning af en saa overordentlig vigtig Sag skal foregaae i saa væsentlige Punkter, som det var nødvendigt efter Hærlovens Vedtagelse, da er det meget heldigt, at den, næsten sagt, nødvendige Samling af alle de paagjældende Punkter i een Lov bliver foretagen af Regjeringen og ikke, som undertiden har været Tilfældet, maa foretages af et Things Medlemmer, idet Regjeringen selvsjælgelig har flere Kræfter og mere Tid til sin Raadighed til et

saadant Arbejde, end den kan forlange, at Rigsdagen skulde have. Det Nye, som vi finde i det nuværende Lovforslag, er navnlig de Bestemmelser angaaende Udskrivningsvæsenet, som bleve omtalte af den ærede sidste Taler. Jeg er ikke ganske enig med ham i de Tvivl, han reiste mod det Hensigtsmæssige i de af Regjeringen foreslaaede Bestemmelser. Jeg troer, at det er af overordentlig Vigtighed, at Sessionsbehandlingen over hele Landet foregaaer saavidt muligt efter eensartede Regler, og at dette bedre kan gaae, naar Cheferne for Udskrivningskredsene ikke ere for mange og altsaa have et noget større Omraade, end Tilfældet vilde være, hvis Forstærkningsbataillonernes Chefer tillige skulde være Udskrivningschefer. Jeg er ogsaa noget i Tvivl om, at man ved denne sidste Ordning vilde vinde nogen særlig Besparelse. Jeg kan ikke udtale nogen bestemt Mening derom, men jeg skal erkjende, at de Motiver, der ledsage Lovforslaget, i dette Punkt have gjort Indtryk paa mig til Fordeel for Udkastets Bestemmelser; kun være det mig tilladt at bemærke, at det forekommer mig neppe at være heldigt, naar Bornholm ved disse Bestemmelser er tildeelt to Udskrivningskredse, saaledes altsaa, at man der skulde have to Udskrivningschefer overfor at udskrive det paagjældende Mandskab. Den samme Tvivl har forøvrigt ogsaa Ministeriet udtalt i selve Motiverne. Jeg veed ikke, om det ikke var muligt, at vi overhovedet kunde blive frie for at faae nogen Udskrivningschef derovre, idet jeg tør antage, at Udskrivningen maastee meget hensigtsmæssigt kunde foretages af den paa Den værende Commandant, hvis Forretninger muligen dog levne ham Tid til en saadan Bestæftigelse, uden nogen forøget Udgift for Statskassen. Det er, som sagt, blot en Hensigtssag, men det er jo muligt, at der ikke er saa store Ulemper forbundne med den af Ministeriet foreslaaede Ordning, at man ikke maa fastholde det Princip, som Ministeriet har udtalt sig for. Angaaende de i Slutningen af § 6 efter den ældre Lov optagne Bestemmelser, da vilde jeg gjerne gjøre nogle Erindringer derimod, navnlig med Hensyn til at Sportlerne for Skibsmandingslisters Affattelse og Paategning skulle tilflyde Ud- og Afmon-